

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Dr. Russ pa jezikovno vprašanje.

To se mora priznati, da je dr. Russ jeden naj-gibčnejših članov „zjedinjene levice“. V pravem spoznanju, da stranka, ki hoče biti liberalna ne sme ostati zmirom na jednom in istem mestu, je državni poslanec dr. Russ že večkrat udril jo naprej in nekoliko nove zemlje odprl svojim liberalnim kolegom. Nesreča je le to, da se občinstvo že iz dalje zboji dr. Russovih novih idej. Nesrečo je imel poslanec za Karlove Vare s svojimi letošnjimi predlogi v državnem zboru, s svojimi principi za volilno reformo, o katerih izpregovorili smo nedavno in nesrečo ima s svojo novo knjižico, katera govori o „uravnavi jezikovnega vprašanja“. Njegova „uravnavna“ je mrtvorjeno dete. Neso z njo zadovoljni Nemci, ne moremo jo odobravati Slovani. Predlog vseh predlogov dr. Russovih je ta: „Kdor hoče definitivno biti postavljen v državno službo, dokazati mora popolno znanje nemškega jezika s pismenimi izdelki pri zmožnih izpitih. Tedaj bi državni jezik bil: jezik državnih oblastev za notranjo službo in za njih vzajemno občevarje s samoupravnimi oblastvi in strankami, službeni jezik državnega zbora in najvišjih sodišč, slednjič jezik za avtentične besede državnih zakonov in naredeb osrednjih vlad“. Na tej temeljni premisi je vsako pogajanje za avstrijske Slované nemogoče; stvar nemškega kot državnega jezika je itak že dognana. Zato morejo le po nepotrebnem vzburiti duhove predlogi, kakeršne dr. Russ objavlja zlasti za česko deželo glede jezika v upravi, v sodstvu in v samoupravi. „Narodni Listi“ poprijemajo jako krepko nemško-liberalnega poslanca zavoljo načel in nasvetov, ki jih podaje v rečeni svoji knjigi. Pravijo, da so taki predlogi gola provokacija in da je infamen, kdor misli, da se bo češki narod strinjal z dr. Russovimi monstroznimi predlogi, kakeršnih bi si komaj Angleži predrznili ponuditi Culukafrom v Afriki ali Botokudom v Indiji. Mladočeski glasnik nadalje dokaže, da bi bila brez potrebe dva oddelka pri namestništvu in pri višjem sodišči, če ima za oba biti nemščina notranji občevarni jezik, in nadaljuje tako-le: „Dasiravno so stvari dandanes tako, da ima nemški jezik mnogo sredstev na škodo češčini, vender bi Čehi s predlogi dr. Russovimi bili mnogotero na slabšem. Njih nasledek bi bil, da bi češki jezik pahnen bil iz tretjine česke dežele in da bi slabotna jednakopravnost po tem bila omejena v

drugi dve tretjini. Z njimi bi bil prvi korak storjen za delitev dežele po narodnosti v dve ozemlji, kateri bi zvezani bili le s personalno unijo namestnika in načelnika višjemu deželnemu sodišču. Slednjič dovedli bi člen XIX. osnovnega državnega zakona „ad absurdum“, ker on govori o pravicah posamičnih državljanov, a ne o pravicah občin in okrajev. Po dr. Russovih predlogih bi velik del Čehov prišel ob pravico, z vsemi oblastvi v Česki občevariti s českim jezikom. S českega stališča se o dr. Russovih predlogih kratko malo govoriti ne da. Sicer Čehi, opirajoči se na žive jezikovne zakone, od zjedinjene levice in njenih članov ne zahtevajo nobenega skrivnega leka za svoje narodne bolečine, jedino, kar od te stranke zahtevajo, je to, da Čehi v miru pušča; dokler pa zjedinjeno levico trese nemško-narodna mrzlica, tako dolgo se z njo govoriti ne more.“ — Že ta odgovor k dr. Russovimi propozicijam kaže, da avstrijski Slovani pri najboljši volji ne moremo podpirati takih jezikovnih rešil.

Dijaška veselica v Sevnici.

Mladina — naš up!

Težko je pri srci bojevniku, ko nastopa v boji za narodne pravice, videč se popolnem osamljenega; krepka beseda gre mu nerada iz ust. A kako gorko mu je srce, kako nandušeno kipi mu iz ust beseda za pravice narodne, ko zre za saboj nebrojno za stopnikov, ko ima zavest, da bodo vsi ti hodili po njegovem potu, da je s tem osigurana naroda bodočnost. Da se našemu narodu ni treba bati propasti, kaže pač tudi veselica, katero so priredili z mladeniškim ognjem slovenski dijaci v Sevnici, kajti ljubezen do domovine prosvitala je v Sevnški veselici skozi vsako dejanje.

Nekaj dijakov prišlo je v Sevnico že v četrtek, kjer so jim gostoljubni Sevnčani dali brezplačno stanovanje. Tudi v petek 15. t. m. na dan veselice prišlo jih je nekaj dopoldne. Glavni vlak, s katerim se je imela pripeljati večina gostov, prišel je ob 1 1/2 popoldne. Dijaci, kar jih že bilo v Sevnici, podali so se torej ob 1. na kolodvor. Ko so gostje izstopili, pozdravil jih je Sevnški župan gosp. Veršec z nado, da se bodo čutili v Sevnici svojimi mej svojimi in jim zaklical: „dobro došli“ v imenu Sevnškega trga. Glasni živio-klice spremljali so pozdrav g. župana. Pevci zapeli so na to „Naprej zastava Slave“ in „Slovenec sem“, na kar so se podali mej glasnimi živio-klice deloma peš v trg.

Pred uhodom v trg stal je veličasten slavolok z napisom: „Pozdravlja vas Sevnica.“ Tu zbirali so se zopet dijaci in gostje, ustopili so v vrsto po trije in trije. Pevci zapeli so „U boj“ in mej petjem korakali so prišleci v prijazni trg. Raz oken pa so nežne ročice ljubeznivih Sevnških gospic obsipale dijake s šopki. Prišedši do prostorov, kjer se je imela vršiti veselica, razšli so se dijaki v trg, na katerega je ljubeznivi Jupiter Pluvius lil neprestano solzé.

Ob 8. uri na večer pričela se je veselica. Nad uhodom v dvorano, do katere so bile stopnice okrašene z balončki, zelenjem in narodnimi trobojnicami, bliščal je transparent:

Ptica brez perut je mrtva stvar,
Kaj meni svet brez petja mar.

Dvorana sama bila je okinčana s cesarskimi zastavami in narodnimi trobojnicami. Nad odrom pa je zopet visel transparent:

Vsklik naj se razlega mirno:
Bog živi vse Slovanstvo širno.

Ko je odbila 8. ura, bila je dvorana do zadnjega kotička polna. Mej odličnimi gosti opazili smo g. A. Bezenška iz Sofije, g. poslanca Nabergoja in predsednika akad. društva „Triglava“ v Gradci g. Fona itd.

Po primernem, z glasnim ododranjem vzprejetem nagovoru g. župana Veršeca stopil je na oder dijaški zbor ter zapel „Dijaško“ z izbornim uspehom.

Druga točka bil je „Slavnostni govor“, ker je odmenjeni g. govornik nenadoma zbolel, njegov namestnik pa izostal, govoril je „ex abrupto“ Ljubljanski abiturijent g. F. G.—n. Naglaševal je, da le ljubezen do domovine porodila je to veselico, da le ljubezen do domovine je privodila toliko gostov od raznih krajev širne Slovenije. Na tej veselici naj v jedinstvi vzplameni ogenj mladeniških src, ter naj plamti tudi potem, ko bo korakal vsak sam skozi življenje. Jasno naj plamti ta ogenj domovinske ljubezni ter vodi naše ljudstvo do sreče, njegov žar naj otemni škodoželjne oči slovenskih sovražnikov. Nesreča teži razkosani slov. narod, v jedinstvi, z združenimi močmi mogoče bo jo odvrniti, ter domovini mili dati jasnejših dnij.

Izorno sestavljen govor, sonoren glas gosp. govornika in goreča ljubezen do domovine ki je dihala iz vsake njegove besede vzbudili so glasne živio-klice in burno ploskanje. Na to sledilo je petje, ki se je izvršilo v popolno zadovoljnost poslušalcev.

LISTEK.

Tri dni ob gorenjej Savinji.

(Spisal Josip Levičnik.)

XIII.

(Dalje.)

Samo dve priložnosti zamorati pouzročiti, da tudi tem drugače tako mirnim ljudem kri zavre, ob ženitnini in ob „lepi nedelji.“ Še tako resen in pаметen možak bode na gostiji tako židane volje, kakeršne skoro ni pričakovati od njegove mrzle krvi. Ob „lepi nedelji“ (cerkveno žegnanje) pa, tedaj se še celo suče po plesišči in „raja“, da se z vsemi vogli trese koliba. Ko bi tudi celo leto poprej ne dal za vino, ta dan si ga privoščiti, kolikor ga tudi nositi za more.

Takov je toraj Solčavan, prototip savinjskega gorjanca, okoren in počasen, ali miren, redkobeseden, pošten in pobožen. Skoro neverjetno, ali istina, da je ta miroljubni rod bil že obdolžen ustaje, da je

po Solčavi vojaški boben pel, da je ta tiha planinska vas okusila težave vojaške invazije.

V prejšnjih časih namreč v Solčavi ni bilo tako tiho in mirno, kakor sedaj. Ta skriti in od narave tako dobro zavarovani kot bil je v prošlih časih nekakov „asil“ begunom, koje so zaradi vojaščine lovili in solčavski kmetje so tu pa tam take ljudi tudi v službo jemali, ker so, mislili, da tako ravnanje ni nobena krivica. Bilo je v časih teh begunov toliko v Solčavi, da si tudi močne trope lovcev in biričev niso upale sem, kajti beguni so jih zapodili takoj nazaj.

Ne da se tajiti, da je mej temi beguni bilo morda nekaj malovrednih elementov, koji neso delali časti solčavske gostoljubnosti.

Taki ljudje so tudi bili isti, ki so — menda l. 1853. dva žandarja iz „Železne kaplje“, ki sta bila na potu v Solčavo, otepli, tako da je baje jeden umrl. Hitro pa se je ta gogodek razglasil kot „punt“, vojakov je došlo v Solčavo, da se je vse trlo, in kako da so se ti tukaj obnašali, od tega so še do

sedaj ohranili sledovi v stanovanji tukajšnjega gostoljubnega župnika J. Janča. Mnogo mnogo nedolžnih gnali so vklejenih v Gornjigrad, kjer so imeli neki ječe s temi nesrečniki že prenapolnjene. Seveda so vojaki, ko se je razvidela ničevost prejšnjega vpitja, kmalu zopet odšli ali nesrečni dogodek se je predobro v spominu prebivalcev ohranil, še celo v pesni, koja tudi tukaj priobčim, kakor nam jo je stari Solčavan v krčmi pripovedoval, le žal, da sam ni znal cele.

Žolpaharji, kaj ste storili,
Gor na planini žandarje ste ubili,

— — — — —

Če zviža se to,
Gorje ga vam bo!

Patrole so se skupaj že zbrale
V Žolpah so šle, vse lumpe pobrale

So jih polovile
Trdo vklepile
Gnale jih v Gornji grad
Bod star ali mlad!

Potem nastopil je Ljubljanski gimnazijec g. R. H.—d. ter deklamoval Gregorčičevo: „V pepelnici noči“. Lep glas in deklamatorski njegov talent spoznalo je občinstvo in ga pozdravilo z živio-klici in ploskanjem.

Po dovršeni deklamaciji stopil je na oder Ljubljanski učiteljski pripravnik gosp. F. P.—k. S srebrnim svojim glasom in z vidnim občutkom pel je tako dovršeno samospev: „Oblak“, da se nismo mogli načuditi. Žel je pa za svoje izborni petje tudi zaslužen odobravanje.

Za tem vrstilo se je zopet petje, ki se je izvršilo vse z izvrstnim uspehom. Posebno dopadal je zbor: „Hrvaticam“, v katerem se je odlikoval Tržaški abiturijent g. De F.—i

Po dovršenem programu začel se je ples, pri katerem je svirala godba gasilcev iz Zagreba večinoma slovanske komade.

Trajal je do štirih v jutro. Plesalo bi se bilo še dalje, ker ljubeznive gospodične Sevnške, ki so pobodile veselico nepričakovano mnogobrojno, kakor tudi dijaki vidno neso bili nikakor utrujeni. A godba morala je odriniti domov in ples moral se je končati na žalost mlademu svetu.

Obnašanje dijakov bilo je po vsem dostojno da je neki celo glasoviti Ausserer se izrazil povoljno o veselici in o solidnem obnašanju mladeži slovenske.

Tako se je izvršila 13. dan t. m. veselica v Sevnici z dobrim uspehom. Važen je ta dan v zgodovini slovenskega dijaštva, važen posebno za gospode abiturijente letošnjega leta, ki so aranžirali to občeslovensko dijaško veselico. Slava jim! Važen pa bodi ta dan tudi za dijake in abiturijente prihodnjih let, da bo seme, ki se je zasejalo letos kahilo in poglalo cvet vsako leto, da bomo imeli vsako leto občeslovensko dijaško veselico v prid narodu našemu!

Došli so naslednji telegrami:

Celje. — Trikratni živio in slava narodnim dijakom klčejo Celjske Slovenke.

Postojna. — V Postojni zbrani Slovenci kličemo slovenske mladine, nadobudnemu naraščanju, gromovit živio! Kjer srce naše je mladine, tam bodočnost domovine!

Dr. Zarnik, dr. Pitamic, dr. Rojc, Iv. Hribar, Železnikar, Trstenjak, Žnidaršič, Kavčič, bratje Lavrenčič.

Holoubkan. — Ker mi ni mogoče, se udeležiti Vaše veselice, želim Vam tem potom najboljšega uspeha, zlasti pa, da bi mati bila vsakoletnim veselicam v prid slovenski narodnosti! Lego.

Ljubljana. — Zbranim slovenskim dijakom slava! Naj vsak od vas celo življenje ostane, kar danes navdušeno prisega: Zvest sin slovenskega naroda! Dr. Vošnjak.

Ljubljana. — Slovanska mladež, up naše bodočnosti, pozdravljena bodi tisočkrat! Ostani vedno zvesta svojemu narodu in nikdar ne kreni niti za las s pota, katerega hodiš. Danes prisezi zvestobo svojemu narodu na veke in trdno se ga okleni in brani pri vsakej priliki ponosno njega, svetinje. Iz sokolskih naših neomajljivih prs doni naj ti k današnjemu sestanku slava! Bog blagoslovi tvoja pota in pospeši idejo skupnega Slovanstva, živela slovenska vzajemnost! Na zdravje!

Ljubljanski „Sokol“.

Žolepahar glej dost' maš soldatov.
In imaš Čičev in tudi Hrvatov
Če pride žandar —
Glave si var',
On' ma več pravic
Ko Žolepahar petic.

Žolepaharji zares ste bogati,
Zdaj bodo šli tolarji ino tud zlati,
Papir tud velja,
Kdor ga kaj 'ma
Soldat ga za drobne
Dnarce ven da!

Videti je že iz pesni, da ni navstala v Solčavi in tudi je ista izvan Solčave bolj znana kakor pa tukaj. — — —

Okolici primerno, je Solčava prava pravcata planinska vas. Nekaj hiš je lesenih, vse pa so krite s škodljami, ko drugače krite strehe bi veter kmalu razrušil, vsakako pa je Solčava za vsacega, kdor ima čut za planinske lepote, po svoji legi in po svojih prebivalcih zelo zanimiv kraj.

(Dalje prih.)

Ljubljana. — Širiti narodno zavest, delati složno povsod za napredek in povzdigo Slovanstva, mora biti naše gaslo. Živela slovenska mladež!

Dr. Bleiweis,
prvosednik Čitalnice Ljubljanske.

Maribor. — Nadepolni slovenski učeči se mladini, zbrani v Sevnici: Srčen pozdrav in živela! Ostanimo zvesti domovini in uzorom v srečnih pa tudi v bridkih urah. Bodočnost je naša! Stanovitni bodo zmagali in zmage slavo uživali. Ne udajmo se! Čagran.

Sv. Pavl v Savinjski dolini. — Zbranim narodnim dijakom: srčen pozdrav!

Šentpavelski Slovenci.

Ajdovščina. — Če Bog dá, ne več upijom v puščavi, ampak zdravo seme sejočim mej cel narod, kličemo: slava! V duhu z Vami!

Ajdovski dijaki.

Celje. —

Domovina mili kraj,
Bod' vesela ti sedaj,
Ker razvija se mladost,
Pod načelstvom vrlih mož!

Pevci Celjske Čitalnice.

Brežice. — Slava naše vseslovenske vzajemnosti napredujoče mladini, kličemo odsotni

Slovenci Brežiški.

Slatina. — Častitka nadejmemu dijaštvu, da se razvija na čast znanosti in korist domovini Sloveniji, da se iste zjedinjenje naskorem izvrši.

Raič, Urbanec.

Šmarje pri Jelšanah. — Vsem zbranim dijakom in navzočnim rodoljubom zakličem trikratni živio!

Šmarijski dijaški klub.

Mengeš. — Na potu h Gregorčiču zbranim gostom in dijakom trikratni živio!

Blaž, Konečnik, Mozirska dijaka.

Žavec. — Živela složnost mej slovenskimi dijaki, diki naše bodočnosti, prihodnjim neustrašljivim boriteljem za narodno pravo in prosveto! Gromoviti na zdar! Narodni Žavčani.

Borovnica. — Nadobudni naši mladeži, da nam ostane vsikdar značajna, kličemo srčen: Na zdar! Danilo in Ivan Majaron, Franjo Papler.

Radovljica. — Bratski Vam pozdrav! Živel naš narod in njega zvesti sinovi!

Křinar, Cvirn, Olifčič.

Trst. — Milo slovensko mladeži, zalogu naše skupne boljše bodočnosti, kličem srdačan živio!

Mandič.

Mozirje. —

Koder razlega se petje,
Sreča obseva ves kraj,
Radosti klije tam cvetje,
Zemlja prevstvari se v raj!

Sigl.

Trst. — Pesmom za dom, pesmom budimo mili narod. Pesma naj bude orožje proti našim sovražnikom, pesmom v boj in smrt za narodne pravice! Pevci delavskega društva v Trstu.

Zagreb. — Ostanite zvesti politiki srca svojega! Živeli slovenski dijaki! kličemo Zagrebški Slovenci.

Trst. — Slovenci z Adrije pozdravljajo svojo milo mladino, katere naj ostane današnji dan v večnem spominu! Tržaški Slovenci.

Dunaj. — Živela sloga mej slovenskimi dijaki! Združeni kakor danes, delujte v bodočnosti za narod, krepko, odločno, navdušeno. Pereat mlačnost in prožnost! „Slovenija“ na Dunaji.

Mozirje. — Zadržani se veselice udeležiti, kličemo: Živela Slovenija, živeli zbrani dijaki, živeli bratje Slovenci! Za Mozirske dijake: Ivan Lipold.

Trst. — Ženski oddelek delavskega podpornega društva v Trstu pozdravlja slovensko mladino in kličem jej gromoviti: živela!

Trst. — Sokolite in krepite se vzajemno, mili bratje, da bodete zmiraj pripravljeni skočiti v boj za svete naše pravice. Živela slovenska mladina! kličem odbor delavskega podpornega društva v Trstu.

Dunaj. — Prodiraj, dijak slovenski, zginulo bo nemčurstvo! Layos et Kranjski.

Slovenji Gradec. — Vseslovenski dijaški veselici kličemo: Živio!

Sl. Graški slovenski dijaki in domoljubi. Atteneder, Barle, Verdnik, Kristan.

Trst. — Tesno objemite znanost, dragi dijaci, ogibajte se zdaj še politike, mnogo uspeha in zabave vam želi Žvab.

Trst. — V duhu z Vami, mladi sokolovi, kličeva vam in našemu prvaku Nabergoju navdušeno: živeli: Žitko, Tosti.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 21. avgusta.

Ministri pridejo te dni s svojega dopusta na Dunaj in potem se začne posvetovanje o budgetu, ki se ima predložiti državnemu zboru.

Pri deželnozborskih volitvah na Štajerskem je izvoljenih v kmetskih občinah 11 nemških konservativcev, 8 Slovencev, 2 liberalca in dva kandidata bauernvereincev, katera se tudi morata prištevati liberalcem. Nemški konservativci so izgubili dva sedeža, pa tudi liberalci ne morejo biti zmage prav veseli, kajti pridobili so res dva mandata, pa ne pod liberalnim programom, ampak pod krinko kmetskih prijateljev. To dovolj jasno kaže, da liberalne ideje nič več ne zadovoljujejo nemških kmetov. Ko bode pa ljudstvo spoznalo, da bauernvereinerji neso nič drugega, kakor liberalci, samo da nosijo drugo ime, zgubili bodo vse zaupanje. Da so tudi na Koroškem in Štajerskem Slovenci povsod kolikor toliko pridobili, v poslednji deželi se je namreč število glasov, katere so dobili naši poslanci, povečalo, nemški konservativci pa v obeh deželah nekaj zgubili, da si je vlada njim bolj naklonjena, nego nam, to kaže, da je narodnostna ideja silnejša od konservatizma. Zato se bode zmiraj treba na njo ozirati, ako se bo hotelo našemu parlamentarnemu življenju dati kaj živahnosti in veljave.

Tabori, na katerih se bode posvetovalo, kako se ubraniti ponemčevanju nemškega schulvereina, se ne zbirajo samo na Češkem, temveč tudi na Moravskem. V nedeljo bode tak tabor v Königsfeldu pri Brnu. Program temu taboru bode: 1. Kaj je storiti, da se naši otroci obvarujejo preteče germanizacije? 2. Kaj je namen nemškega schulvereina? 3. Kvičale zakon. Na tabor pride tudi državni poslanec dr. Gregor. Zdaj, ko so se začeli naši severni bratje tako gibati proti nemškemu schulvereinu, treba je tudi, da mi ne držimo rok križem, temveč tudi vse storimo, da se otresemo te škodljive kuge. Zato je v prvi vrsti poklican kranjski deželni zbor. Nekateri člani sedanje večine kranjskega deželnega zbora so pred nekaterimi leti stavili zaradi ponemčevanja po šolah interpelacijo na deželnega predsednika. Tembolj je treba, da sedaj, ko so v večini, store vse potrebne korake, da se temu ponemčevanju konec stori. To tem lažje store, ker je vlada njim prijazna. Ako pa tega ne store, utegnil bi kdo misliti, da jim nikdar ni nič bilo za stvar, temveč samo za večino v deželnem zboru in za vladino milost. Zato, zastopniki slovenskega naroda, pokažite sedaj, da ste res narodnjaki.

Hrvatski ban, grof Khuen Hedervary podal se je v Pešto. Najbrž se bode z ogersko vlado dogovarjal zaradi bodočih volitev v deželni zbor, in morda poročal o svojem potovanju po Krajini.

Vnanje države.

Rimski dopisnik francoskega časopisa „Journal de Débats“, Montferrier je nedavno potoval po Balkanu. Mudil se je tudi v Belemgradu in imel tudi pogovor s srbskim kraljem. Kralj je rekel, da se je pred Berolinskim mirom vedno ravnal po volji zbornice, ker še Srbija ni bila popolnem nezavisna. Berolinski dogovor je sankcioniral našo nezavisnost, zato pa mora on gledati, da se ohrani. Srbija mora razviti naravna bogastva, in kraljeva naloga je skrbeti, da se širi po deželi civilizacija. Nemčija in Avstrija vedno gledati na to, da se obdrži Berolinski dogovor, zato pa mora Srbija s tema dvema državama ostati v prijateljstvu.

Novjša poročila javljajo, da so kitajski pooblašenci res ostavili Shanghai in pretrgali direktne obravnave s Francijo. Ker so se v svojem poročilu na cesarico izrekli proti francoskim zahtevam, je pričakovati, da se vojna začne. Nekaj časa se bode najbrž še vlekle brez boja, a ne dolgo. Kitajska vlada sedaj še čaka, da bodo vlasti odgovorile na okrožnico, ki se jim je dopisovala, v kateri se pritožuje proti francoskemu stopanju.

Mej konservativci v Nemčiji nastal je nek razpor, ki utegne tej stranki precej škodovati pri bodočih volitvah v državni zbor. Dosedanji vodja konservativcev Minnigerode neki noče zaradi tega vsprejeti nikakega mandata za državni zbor. Za njegovega naslednika se imenuje pl. Köller. A ta je pruski uradnik, in zato mnogi konservativci ne marajo za njegovo vodstvo kajti preveč bode zavisen od vlade. Vodja vsake stranke bodi popolnem nezavisen mož. To je posebno potreba v onih državah, kjer vlada rada krati pravice narodnih zastopov.

Na Španjskem so več provincij kobilice kar pokrile in napravile so več milijonov škod, kajti vse so požrle. Škoda znaša neki 50 milijonov frankov.

Turško poštno vodstvo se dogovarja z vodstvom orientálnih železnic, da se osnuje vsakodnevna

poštna zveza čez Tatar-Bazardžik po poštinih tatarih do Niša. Pošto vodstvo misli, da bode pošta po tem potu prišla isti čas kakor čez Varno. Pri tem seveda prezira velike težave po zimi.

Dopisi.

Izpod Snežnika na Notranjskem 19. avgusta. [Izv. dop.] (Ilustracija k notranjskeji „Izjavi“). „Sapo zapri!“ — Stritar.

Kdo? komu? No, podpisi Notranjcev v zadnji izjavi „ubogim muezzinom pojemajočega radikalizma“. To je veselje v rodu Benjaminovem! Roma locuta est — „mirno pričakujemo volilnega dne (pardon, „volilni dan“) in rabsodbe njegove“. — Počasi, le počasi! Ni vse zlato, kar se sveti — v tem slučaju še svinec ni.

Izjava je prišla iz Cerkniške fabrike gospoda Obreze. Čemu ravno od njega, ne treba ti biti tolikanj „brihtne glave“, da bi to razumil. Saj se ve, „kam pes taco moli“, da se poslužujem narodne prislovice. Ja, lep grojzdek bi bil, mikavo in vabljivo ti skomine dela, ali — malo kisle so še jagode in previsoko je vzrastel na trti, — in pa ta zlodjeva nekdanja beseda — ne kandidovati. Po tihem toraj! Če se posreči pridobiti dovolj imen — ondaj stopim v javnost.

Pa naj bo že ta izjava izrodek katerega koli veleuma, kar sem prav za prav povedati hotel, je — genesis podpisov v odstavku: Lož, Staritr in okolica. Najprvo naj povem, da je izmed onih 29 podpisanih imen samo 5, reci pet taci, katerih nositelji imajo volilno pravico v skupini kmečkih občin mesta Loža. Volilcev pa je vseh vkupe nad 300! Kako se smejo toraj iz podpisov tako samosvestni sklepi delati za bodočo volitev? Zakaj se gosp. Obreza pobočnik ni trudil dobiti več imen volilcev, ki so jedino odločujoči? Da, treba je peska v oči! — In dalje: pri ostalih 24 imenih zabeležiti je treba 4 c. kr. uradnike okrajne sodnije in davkarje Ložke; zato pa je bila „Izjava“ — ordre de bataille. Vsi drugi so Ložki posestniki. Ali ne, neso vsi posestniki; čujte, mej te so uvrstili tudi „narejeni posestniki“ in — mladoleten realen učenec (se ve, tudi kot „posestnik“). In sedaj se trobi v svet o impozantnej manifestaciji toliko in toliko najodličnejših notranjskih veljakov. Bežite, bežite, ne delajte se bolj smešnih, kakor ste. —

Pa to še ni vse. Krivico bi delali podpisanim posestnikom, ko bi njim zaradi podpisa predbacivali le najmanjšo krivdo. Pomen in važnost podpisov spoznali boste v pravi luči še le, ako Vam povem, kako so se ti podpisi dobivali. Stvar je le treba videti od blizu. V Loži je hodil občinski sluga okrog rekoč: tukaj je nekaj za podpisati. Ubogemu posestniku, na katerega je naletel, se še sanjalo ni, kaj da podpiše, misleč, da je to kaka navadna občinska zadeva. Da, navadno se je celo samo obratno stran „Izjave“ ponujala v podpis, tako da „glave“ podpisovalci še čitali neso. Sluga pa je razkladal, češ, zaupnico hočemo dati s podpisi gosp. deželnemu predsedniku, ker je nekdo jako čez njega pisal. In nek volilen mož naš, ki je imel „Izjavo“ v rokah, a samo ob sebi umljivo je ni podpisal, trdi celo, da zgornjega odstavka v originalu — ni bilo, ali da je bila vsaj štilizacija drugačna.

In mari mislite, da je kdo čital oni članek „Slovanov“? Ako hočem biti popolnoma vesten in natančen, rečem, da so k večjemu trije ga čitali in tudi samo trije — na pol vedeli, za kaj se gre; vsem drugim je vsa reč popolnoma španska vas. Da, mnogo je mej njimi taci, ki bi v brezmejni naivnosti svoji podpisali celo svojo smrtno obsodbo, ko bi jim jo občinski sluga prinesel v podpis, pa še izmed onih treh moram izvzeti Starotrškega župana. Kajti neverjetno je, da bi bil kdo tako malo dosleden, da bi zdaj govoril: „ako bom šel jaz volit, volil bom samo dr. Zarnika“, zdaj pa s prepričanjem podpisal ovo „Izjavo.“ Jaz naravnost trdim, da tudi on ni vedel, kaj je podpisal in ta nevednost ga opravičuje. Le spomni naj se Starotrški apostol Šuklje-jevega evangelija, kako mu je odličen narodnjak, posestnik in trgovec v obraz povedal: „g. kaplan, jaz ne vem, kaj sem podpisal, dobil sem polo v roko na nedeljo, ko sem imel največ dela v svoji štacuni.“ Njega ste premetili, Vi kovarji, in sedaj mislite, da bo on kot volilen mož volil v smislu Vaše jedinozveličavne narodnosti. A le mirno spite, on ni privrženec kimajočega Vašega

klečeplazstva. Jednako se je izrazil, da ni vedel, kaj se mu je dalo v podpis, nek drug narodnjak, a molčim o njem, zaradi odvisnosti njegove, ker utegnil bi ga kompromitovati. Jednako je rekel g. K. trgovec v L., enako njegov sin. — In ako ste prebratiti znali zavedne može uporabljajoči nečuvne zanjke in zvijače, ali naj govorim še kaj o — suhem lesu? Saj veste sami, kako malo se briga kmet sploh za politiko. Kako lahko je to njegovo nebržnost zlorabiti!

Pa vprašam še prav pohlévno: kaj pa, mari bi tudi tako zmagonosno bobnali na to „impozantno manifestacijo“, ko bi se bili zabeležili tudi vsi tisti može — in ni jih malo — ki niso hoteli podpisati „Izjave“ dobro vedoč, za kaj se gre? Da gospod Janez: „take neumnosti ne podpišem“, tako si moral slišati od nekega družega naših volilnih mož. Se ve, to pa neso „najboljši rodoljubi“ po Benjaminovem mnenju. „Najboljši rodoljub“ Vam je le tisti, ki brezpogojno trobi v rog „gorenjih deset-tisoč.“

Ali vendar boste dobili še podpisov tudi iz našega kraja. Naš g. kaplan je kakor pridna bučlica od hiše do hiše Vam hodi, prosi, prigovarja, sili in — pesek meče v oči. To se razume, da je njemu jako lahka naloga pri prostem kmetu, saj ga priporoča nimbus kolarjev in zakriva imuniteta dopetnega talarja. Bog me, to so vam sredstva par excellence! Ali na volilne može naše je njegov upljiv reduciran na jako nizek minimum. Kar bo podpisov ulovil še, — desetkrat menj ne bodo piškavega oreha vredni.

Zahrbtna prekanjenost toraj, tihotapsko zasledovanje pripravnega trenutka pri naših posestnikih in pa — štola, to vam je pripomoglo do fanozne „Izjave“, do trumfa; a le-ta je le navidezen in gniljiv kakor pene, če mu le količkaj obisti pretiplješ. Naj volitev izpade že, kakor hoče, mi smo si v svesti, da smo se vsaj s poštenim orožjem borili za svoje prepričanje. Fakta govore!

Iz Loža 20. avgusta. [Izv. dop.] (V pojasnilo notranjske izjave.) Mej podpisi v odstavku Lož, Stari trg in okolica čita se tudi moje ime in ime mojega očeta. Podpisala sva se res oba, a podpisa sta neveljavna, ker podpisala sva vse kaj družega. Da se rafinirani način zvičajnega lovenja podpisov spozna, naj povem, da niti moj oče niti jaz — in z nama še marsikdo — ni videl in ne čital besed one izjave. Občinski sluga pripovedoval nam je le, da bomo s svojimi podpisi dali zaupanje g. dež. predsedniku — in to sva pripravljena vedno storiti. A protestovati pa morava proti zvičajnemu prikrivanju zadnjega stavka „izjave“ tikajočega se bodočih volitev. Tega ne bi bila nikdar podpisala. Protestovati pa morava tudi proti temu, da so se samovoljno upisovali mej posestnike taki, ki neso posestniki in to sta Viktor Kovač in Ant. Tomšič.

Da se nas je vprašalo za mnenje o bodoči volitvi, podpisala bi bila midva in tudi še marsikdo drugi — vse kaj družega.

To v pojasnilo!

Viktor Kovač.

Fran Kovač,
posestnik in trgovec.

Iz Postojine 19. avgusta. [Izv. dop.] Čudne, prav čudne reči se godijo sedaj pri nas v Postojini. V nedeljo pri shodu volilnih mož nastal je tak škandal, kakor ga zamore le častiti gospod dr. J. Sterbenec s svojo odurnostjo provocirati. — Velepoštovani gospod A. Obreza pa se je doma v posteljo zaril in skrival, ker se je bal, da bi moral pri od njega sklicanem shodu svoj program, — katerega mu je, mimogrede rečeno, nek drugi gospod skomponiral, ali pa vsaj iz nemščine prestavil, — v slovenskem jeziku (o joj!) sam predavati. —

Pa o tem shodu poročati Vam nesem bil namenjen; vsaj sem preverjen, da imate že obširnih poročil. — Drugi, še malo interesantnejši škandal (à la Šuklje) je povod k temu dopisu; — in videli boste, gospod urednik, kake razpore že in kje gospod čezvseučeni profesor Šuklje dela. —

Naša Čitalnica obstoji že od leta 1868 in ima tudi še od tega leta za društvo veljavna društvena pravila. — V §. 15. teh društvenih pravil nahaja se mej drugim tudi stavek: „Razun tega se ima na nadpolovično zahtevanje odbornikov ali 10 društvenikov naj dalje v 14 dneh po izročeni pismeni želji sklicati občni zbor.“ — Sedaj smo pri škandalu. — Ne 10, ampak 21 društvenikov je podpisalo željo, da bi se sklical izvanredni občni zbor. — Gospod dr. M. Razpet, društveni predsednik, —

ki je čitalnični ustanovnik, ki je torej sam pomagal kovati društvena pravila, — pa se brani sklicati zahtevani izredni občni zbor, in se roti in pri-mojduša, da, dokler je predsednik, tega izrednega občnega zbora ne bode sklical. — In zakaj ga neče sklicati? — Ta gospod predsednik je c. kr. okrajni zdravnik, in kot ckr.-mu je najbrže od kake strani prišel migljaj, da nema sklicati zahtevanega občnega zbora; — 21 podpisanih društvenikov je namreč zahtevalo, naj se vsprejme v dnevni ired občnega zbora, ki se ima sklicati, točka zaradi izključenja nekega društvenikom zelo nepriljubljenega Ljubljanskega lista. — A ker se gospod predsednik, — katerega podpira morebiti 1/3 društvenikov, — višjim osobam neče zameriti, neče tudi zahtevanega občnega zbora sklicati, k čemer je po društvenih pravilih zavezan. — Da je tedaj v našem društvu že razpor, je jasno, in da tako postopanje društvenega predsednika društvenike še bolj razjari, je pa že čez vse jasno. — Gospod predsednik! kot previden mož, boste pač iznašli, kaj Vam je storiti, če se po društvenih pravilih nečete ravnati! —

Morala te cele historije pa je: „Najnovejšemu dnevniku je nevarno se zameriti, kajti nekateri čuvajo ga, kakor zenico v očesu. Še celo v privatnem društvu čuti se roka, ki ga ščiti, kakor angelj varuh.“ —

Iz Cрномlja 16. avgusta. [Izv. dop.] Čim je bilo moje zadnje pisanje v „Narodu“, ugibalo se je že po celem mestu, kdo ga je sestavil. Čul sem, da se je delala krivica več gospodom, kakor da bi navaden človek ne mogel na papir spraviti, kar misli. Čast gospodom, a jaz sem videl i toliko sveta, ko kateri iz njih; mislim, da i morem kako pametno ziniti.

Zadnjič povedal sem, da se je naš trg nekaj olepšal, no mnogo bi bilo še storiti, čas bi bil, da bi se že posulo po njem, da bi se gnojišča malo bolj v snagi imela, ker nam baš nesrečna kolera preti — a upajmo da bode vse to modro starešinstvo dobro napravilo, danes naj omenim jedno bolj hudo boleost cele Belokrajine. Naš kraj je ubožen; skušen sem, da je po taci deželah vedno dosti pijavic in lihvarov. Po deset od sto na leto težko še dobiš novcev, da, plačuje se nekaterim po forintu na teden od sto! Nekdanja bila je postava zoper take krvopije, čul sem, da se je zopet upeljala, ne znam, zakej se ne uporablja. Pa kako, da revež vzame na lastno voljo s takimi interesi; a v sili mora, solza mu na oko pada, ko vidi, da ide v propast s svojo rodbino. Bral sem v Čitalnici po naših novinah, kako si drugodi, največ po Štajerskem ustanovljajo posojilnice in hranilnice, ki potrebnim za malo korist pomorejo v njihovi bedi. V sosednem Kočevskem mestu imajo tudi že par let tako hranilnico, ki je posodila že mnogo v naš kraj. Jaz mislim, da ni dobro, da hodimo k Nemcem po novce, s tem rinejo še bolj in bolj v našo sredo; najpotrebnejši denar dobil se bi i mej nami, samo treba moža, ki bi vzel vse to v roko. Večkrat sem bral kolikim takim hranilnicam je kumoval gospod poslanec dr. Vošnjak; ne bi se li tudi dolenjski poslanci spomnili na to našo potrebo? Pomagati si moramo sami, kajti gospodska obeča samo bodisi šole bodisi ceste; a ko nas je parkrat pogledal inženir, pa spet mirna Belokrajina za nekaj let! Cesarski činovniki mesto da bi nas učili k dobremu, kalijo le mir mej nami, hodeči ustanovljat mej čiste Belokranjce nemške šole. Tako so baš, ukrepali zadnjo nedeljo z nekojimi radopivci na Maverlu, kako bi se bolj širila nemščina po naših krajih. Ne znam, kako je stvar izpala, jaz ne hodim k takim nepotrebnim shodom. Mislim, da bi bilo bolje, da se take združbe prepovejo pa da se naša gospoda, osobito i neko naše časopisje, mesto, da grdi naš rod, spominja bolj naše revščine ter nam pomore. I s tem za danes z Bogom!

Iz Toplice na Dolenjskem 18. avgusta. [Izv. dop.] Cesarja rojstni god praznoval se je pri nas kaj slovesno. Predvečer bile so nekatere hiše razsvetljene, sosebno lepo in okusno pa vojaška bolnišnica. Drugi dan bila je ob 9. uri slovesna sv. maša, katere udeležili so se vojaki brambovci in šolska mladež. Ob peti uri popoldne bila je tombola na trgu, katere so se razun vojakov in brambovcev udeležili tudi častiti „gosp. gosti.“ Godba in Topliški pevci, kateri kaj izvrstno pojo, razveseljevali so nas v pozno noč. Vršilo se je vse v najlepšem redu. Omeniti je samo to, da bi g. Kulavice, kot aranžer taci prijetnih veselice, ne jemal človeka, kateri sicer njemu godi za soaranžerja, da bi ne delal pri taci veselicih nikakoršnih izjem, kakor se

je pripetilo že pred dvema letoma pri brambovskem plesu. Takrat nekaterim damam ni dal nobenih kotilijonov, včeraj zopet pa nobenih kart za tombolo nekaterim udeležencem veselice. Opaža se tudi, da omenjeni mož rad slabo govori o družih ljudeh, ki neso samo za to na svetu, da dobro jedo.

Kopelji so letos zelo dobro obiskovane. Vse hiše so napolnjene s tujci in marsikateri krajcar ostal bode tu, saj se pa naše Toplice tudi izredno zdravilne in kdor je bil le jedenkrat tu, jih ne more prehaliti.

Domače stvari.

— (Z Dunaja) se nam poroča: O zgodovinarji Šukljeji in njegovem uredovanju najnovejšega dnevnika izrazil se je nedavno naučni minister zelo nepovoljno, ter ga nekomu stavil v svarilen vzgled.

— (Več Slovencev na Dunaji) brzojavilo je čitavši brzojave v „Slov. Nar.“ z dne 18. t. m. iz Postojne g. Alojziju Lavrenčiču: „Gromoviti živio Vam in vsem neustrašenim borilcem za odlično narodno idejo in dra. Zarnika. Pereat neznačajnost!“

— (Državnega pravdnika namestnika g. Pajka), ki zastopa v pravdi proti anarhistom državno pravdnistvo, napali so včeraj popoldne ob 3. uri, idočega v pisarno v novem porotnem poslopju, neznan lopov in lučeli nanj kamenje in kose opek. Prvi kamen zadel je g. Pajka na zgornje ustnice in to s tako silo, da je ustnico prebil. Drugi in tretji lučaj ga ni zadel, pač pa četrti in skoro pol strešne opeke priletelo mu je na klobuk, k sreči brez škode. Gospod Pajk ni videl, kdo je lučal, tudi ne, je-li padalo kamenje s kake strehe. A ker je bil krovček le na strehi tako zvanega „Transporthausa“, gosp. Pajk pa že oddaljen od te hiše in že preko stopnjic poslopja na Žabjaku, je mogoče, da je kak prijatelj zaprtih anarhistov hotel znositi se nad zaprtim anarhistom gotovo nepriljubljeno osebo go spoda državnega pravdnika namestnika Pajka. Policija izstraživa slučaj jako natančno in strogo.

— (Zblaznel) je včeraj bivši hišni posestnik v Gradišči št. 40 in nekdanj posestnik mlina v Ihanu g. Karol Z..... Odpeljali so ga v blaznico na Studenci.

— (V Tolminskem šolskem okraji) se je ustanovilo „Tolminsko učiteljsko društvo“ s sedežem v Tolminu. — Pravila je veleslavno Tržaško namestništvo potrdilo z odlokom dne 14. t. m. št. 11.844. Prvi občni zbor bode v Kobaridu dne 25. t. m. — Program še pride. Pričakovati je obilne udeležbe od strani učiteljstva.

— (V Toplice) na Dolenjskem došlo je do 15. avgusta t. l. 911 gostov. Ta številka jasno kaže, da ta izvrstna kopelj napreduje in da ima še lepo bodočnost.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Mozirje 21. avgusta. Žolgar soglasno izvoljen.

Celje 21. avgusta. Žolgar propal, ker so vladni uradniki zoper njega glasovali. Žolgar 291, Neckermann 410 glasov.

Ptuj 21. avgusta. Vsled najhujše agitacije propal naš kandidat Kunstek z 265, proti Aussererju, ki je dobil 338 glasov. Tudi tu je bodočnost naša.

Denašnje številke „Slovenskega Naroda“ je priložen cenik slavnostne firme za cerkveno kiparstvo J. B. Purger v Grödn na Tirolskem, na katerega posebno opozorujemo naše častite bralce.

Tujci:

dne 20. avgusta.

Pri Slonu: Badio z Dunaja. — Weisskopf iz Linca. — Kraigher iz Postojne.
Pri Maliet: Weinlich z Dunaja. — Putzer iz Grada. — Heide iz Prage. — Komouz iz Budimpešte. — Götti iz Brna.
Pri avstrijskem cesarji: Pitzhauzek iz Pulja.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
20. avg.	7. jutraj	734.40 mm.	+13.6°C	sl. svz.	obl.	0-10 mm.
	2. pop.	733.52 mm.	+21.4°C	sl. zah.	obl.	dežja.
	9. zvečer	734.52 mm.	+17.4°C	brevz.	dež.	

Srednja temperatura +17.5°, za 1.1° pod normalom.

Dunajska borza

dne 21. avgusta t. l.

(izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	85	kr.
Srebrna renta	81	75	
Zlata renta	103	55	
5% marcna renta	95	85	
Akcije narodne banke	857	—	
Kreditne akcije	309	75	
London	121	60	
Srebro	—	—	
Napol.	9	65 1/2	
C. kr. cekini	5	75	
Nemške marke	59	50	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124	75
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	169	75
4% avstr. zlata renta, davka prosta	103	65	
Ogrska zlata renta 5%	122	10	
„ „ papirna renta 5%	89	15	
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—	
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	50	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	20	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	50	
Kreditne srečke	100 gld.	179	70
Rudolfove srečke	10	19	
Akcije anglo-avstr. banke	120	108	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	214	50	

Tour- in retour-listi.

S l. dnem avgusta t. l. se bodo izdajali naslednji tour- in retour listi.

Mej Trstom in

Postaje	dni veljavni	Jaderni in brzovlaki			Poštni (osebni) vlaki		
		I.	II.	III.	I.	II.	III.
		razred					
Nabrežino	2	1.78	1.32	0.88	1.60	1.22	0.80
Tržičem	2	3.40	2.50	1.70	3.15	2.35	1.60
Ronkami	2	3.44	2.56	1.72	3.24	2.44	1.62
Zagradom	2	3.90	2.88	1.96	3.70	2.65	1.80
Gradiško-Zdravščino	2	—	—	—	3.96	2.90	1.96
Rubbio-Savonjo	2	—	—	—	4.20	3.15	2.10
Gorico	2	4.94	3.70	2.50	4.20	3.15	2.10
Korminom	2	6.02	4.48	3.02	4.70	3.50	3.35

Sežano	2	3.78	2.82	1.90	3.18	2.38	1.60
Divao	2	4.86	3.62	2.46	4.04	3.04	2.02
Postojno	3	8.0	6.30	4.20	5.95	4.50	3.00
Rakekom	3	9.22	6.84	4.64	7.70	5.78	3.86
Logatec	3	10.28	7.64	5.16	8.58	6.46	4.30
Borovnico	3	11.68	8.68	5.86	9.78	7.36	4.90
Ljubljano	3	13.80	10.28	6.92	11.54	8.68	5.78

Matulje-Opatijo	3	10.28	7.76	5.18	9.16	6.94	4.60
Reko	3	11.16	8.34	5.60	10.06	7.56	5.02

*) Na progi št. Peter-Reka in nazaj smejo se uporabljati samo osebni vlaki.

Priporočam popolnem sveže

Pražke svinjske gnjati

(Schinken)

(520—1)

GOTLIEB ŠTASTNY,

prodajalec delikates, Selenburgove ulice h. št. 6.

Gostilna za tujce,

obstoječa iz jedonadstropne hiše, hlevov, mesnice, ledenice in gospodarskega poslopja, s 5 orali zemlje, proda se po ceni. Posebno je pripravna za kakega gospoda penzionista. — Vpraša se pri St. Malobrov-u, posestniku v trgu Vojniku pri Celji. (513—2)

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Teutonia“, 3400 ton, v 1. dan septembra.

Parnik „Germania“, 4200 „ — — — — —

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Fischer & Comperz, generalna agenta, v Reki. (48—15)

Priporočilo.

J. B. PURGER,

Groeden, Tirole, Avstrija,

priporoča se prečastiti duhovščini in č. gg. cerkvenim predstojnikom v izdelovanju

cerkvenih in domačih oltarjev

kakor tudi

tabernakljev

vsakerega zloga ter ima naročnikom na ogled in izbero veliko število fotografij v veliki obliki.

križeva pota

v reliefu z okvirom (vsakršnega zloga) in pa velike jaslice

po vsakej meri in načrtu; posebno priporoča č. duhovščini

večje cerkvene jaslice,

katere se postavljajo na altare in so prevlečene z najfinjšim prahom sukninih odstrižkov. — Proračune objavlja brezplačno, vendar pa si izprosi načrte in temeljne obrise nazaj, ako se naročba ne more izvesti ali potrditi.

Jamčevaje za pristno, zlogu primerno izvršitev priporoča se najtopleje v prijazno naročevanje z odličnim spoštovanjem udani

J. B. Purger.

(519)

Spričevalo.

Velečastiti gospod Purger!

Iz Vašega slavnostnega ateliera dobil sem te dni za mojo župnijsko cerkev Kristusov grob, ki s svojo dovršenostjo in finim delom popolnem zadovoljuje. Jaz storim samo prijetno dolžnost, da Vašim religioznim kiparskim delom izrekam brez-pogojno priznanje ter jih p. n. tovarišem najtoplejšo priporočam.

V Boveci na Primorskem, 31. januarja 1884.

Janez Cumar,

dekan in knezoškofjski pravi konsistorijalni svetnik in častni kanonik.

Zaradi opustitve prodajalnice

POPOLNA RAZPRODAJA

po jako nižanih cenah

Mestni trg št. 14.

DUNAJSKEM BAZARJI

Mestni trg št. 14.

Priporočevanja vredno blago v bogatej izbiri:

Otročje igrače, usnjato in bronasto blago, albumi, kinč, razne drobne stvari

in več rečij za različne potrebe. (504—3)

Dr. Schmidt-ovi uspešni

prilepki za kurja očesa

uporabljajo se že mnogo desetletij kot brez bolečine in zanesljivo delujoče sredstvo v popolno odstranitev kurjih oces.

Uspeh teh dr. Schmidt-ovih prilepkov za kurja očesa je skoro osupljiv, kajti po opetovanju rabi teh prilepkov se odpravi vsako kurje oko brez vsake operacije.

Cena škatljici s 15 prilepkov in z rožnim dletcem za izdiranje kurjih oces 23 kr. a. v.

NB. Pri nakupu teh preparatov blagovoli p. n. občinstvo vedno zahtevati Bittner-jeve izdelke in samo one za prave priznati, kateri imajo polno firmo: „Julius Bittner's Apotheke in Gloggnitz“, in vsake druge podobne izdelke kot neveredne zavrniti. (461—2)

Glavna razpošiljalna zaloga: Gloggnitz, Nižje-Avstrijsko, lekarna J. Bittner-ja.

Dr. Schmidt-ove prilepke za kurja očesa in dr. Behr-ov živčni ekstrakt prodajata v Ljubljani lekarnarja: J. Svoboda in J. pl. Trnkoczy.

Dr. Behr-ov

živčni ekstrakt

izdeluje se po zdravniškem predpisu iz lekarskih zelišč ter se že dolgo vrsto let obnaša kot izvrstno sredstvo proti živčnim boleznim, kakor proti bolečinam na živcih, migreni, ischiali, bolečinam v križi in hrbtnem mozgu, božjasti, otrpnenju, slabljenju in polucijam. Na dalje se dr. Behr-ov živčni ekstrakt z najboljšim uspehom rabi proti: protinu in trganju, otrplosti mišic, trganju v členkih in mišicah, nervoznemu glavobolju i šumenju v ušesih. Dr. Behr-ov živčni ekstrakt se uporablja le z vnanje. Cena steklenici s točnim navodom uporabe 70 kr. a. v.